

Szakmai beszámoló

Az *Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának csapata* 2020-ban kilencedik alkalommal képviselte Magyarországot a *Nemzetközi Kereskedelmi Kamara* (International Chamber of Commerce - ICC) által megrendezett *Mediációs Versenyen*. A tekintélyes esemény célja a mediáció mint alternatív vitarendezési módszer népszerűsítése, valamint az e területen dolgozó szakemberek közvetlen eszmecseréjének elősegítése.

2020-ban az ELTE-t **Nagy Andrea, Völgyesi André és Papp Luca** képviselte. A csapat felkészítését 2019. szeptember óta **Hajas Tamás Boldizsár és Dr. Inzelt Éva** végezték.

A *mediáció* a konfliktusok kezelésének, megoldásának hatékony eszköze, melynek során a felek egy független fél, mediátor társaságában próbálnak közös megoldást találni a vitás kérdésekre. A mediátor nem a bíró szerepét hivatott betölteni, nem feladata eldönteni a vitát, csupán a párbeszédet próbálja előremozdítani. A mediáció az Egyesült Államokban és Nyugat-Európában széleskörűen alkalmazott módszer, hazánkban azonban még csak mostanában kezdik felismerni, hogy a hosszú, költséges és az üzleti kapcsolatokat károsító pereskedés alternatívája lehet.

A Nemzetközi Kereskedelmi Kamara tizenötödik Nemzetközi Kereskedelmi Mediációs Versenyét 2020. február 6. és 12. között rendezték meg Párizsban. Az eseményt számos ügyvédi és tanácsadó iroda, alternatív vitarendezéssel foglalkozó intézmény szponzorálta, valamint több olyan nagyvállalat támogatta, amely gyakran veszi igénybe a mediációt. Az ICC rendkívül magas színvonalú rendezvénysorozat hozott létre, kerekasztal beszélgetésekre is sor került.

A versenyen idén **66 egyetem csapata** vett részt a **világ több mint 35 országából**, így különleges alkalmunk nyílt, hogy különböző háttérrel rendelkező hallgatókkal találkozzunk. Emellett idén több mint **130 szakember érkezett** az eseményre, hogy mediátori és versenybírói feladatokat lásson el. Visszajelzéseik és közvetlenségük révén sokat tanulhattunk tőlük, melyeket a továbbjutásunkat követő mediációs üléseken már be is tudtuk építeni a gyakorlatunkba.

A verseny *írásbeli és szóbeli részekből* állt. A versenyt megelőzően a csapatok írásban küldték el az úgynevezett **mediációs tervüket** (mediation plan) az ICC részére, amely tartalmazta a tervezett stratégiájukat a selejtezőkben tárgyalt négy esetre vonatkozóan. Ennek

határideje a versenyt pár héttel előzte meg. Ezt követték a Párizsban megszervezett valódi mediációs ülések szimulációi, amelyek során minden csapatból **két versenyző** törekedett arra, hogy a korábban kézhez kapott **általános és bizalmas információkat** felhasználva megegyezésre jusson a másik csapat két tagjával, a Nemzetközi Kereskedelmi Kamara mediációs szabályait követve. Az egyik versenyző az ügyfelet alakította, míg a másik a jogi képviselő szerepébe bújhatott, különösen nagy hangsúly volt a szerepjátékon, és a csapattársak közötti együttműködés minőségén is. Minden egyes ülést **egy tapasztalt, hivatásos mediátor** vezetett. A **bírák**, akik maguk is szakemberek voltak, figyelték, hogy a felek mennyire jól képviselik az érdekeiket, mennyire haladnak egy kölcsönösen előnyös megoldás irányába és milyen mértékben veszik igénybe a mediátor segítségét.

Az első nap célja a **felkészülés és ismerkedés volt**, a reggel egy eligazítással indult. A regisztrációt követően az ICC párizsi központjában lejátszódó előadáson a verseny főszervezője, valamint a versenyen már sokadszorra részt vevő bírók és mediátorok beszéltek. Legfontosabb tapasztalataikat osztották meg velünk és hasznos tanácsokkal is elláttak minket a mediálás témakörében. Összefoglalva két dologra hívták fel kifejezetten a csapatok figyelmét: **nem kell eljutni a megállapodásig**, de annak irányába kell haladnunk, igen érdemes kérni a **mediátor segítségét** s fontos **megindokolni** az álláspontunkat, minden megnyilvánulásunkat. Ezen tanácsok betartása a verseny során különösen fontos volt, melyre csapatunk igyekezett nagy figyelmet fordítani mind a felkészülés mind a session során.

Pénteken zajlott le az **első mediációs ülés** szimuláció ülésünk, ahol a német **Leibniz University joghallgatóival** tárgyaltunk. Az eset középpontjában két, a saját országában nagy presztízsű egyetem állt, a National University of Brownswille, illetve a Law and Economics University of Leng. A konfliktus onnan származott, hogy a két egyetem egy nemzetközi együttműködésbe kezdett, melynek célja négy mesteri képzés létrehozása, kutatási projektek támogatása és ösztöndíjak finanszírozása volt, ám a négy éves kooperációt követően is számos probléma akadt, mivel a felek nem teljesítették a szerződésben leírtakat.

A mi feladatunk a Law and Economics University of Leng érdekeinek képviselője volt. Célunk az volt, hogy meggyőzzük a másik fét, nem éri meg a közös projektet befejezni, anélkül hogy megpróbálnánk megoldásokat találni az elmúlt években felmerülő problémákra. Információt szeretnénk volna szerezni arról, hogy milyen problémákkal küszködött a másik egyetem, ami odáig vezetett hogy számos szerződéses feltételt, mint az ösztöndíjak fedezése, a mesteri programhoz szükséges tanárok biztosítása és a diákok egyenlő mértékű toborzása, nem tudtak teljesíteni. A mi egyetemünk a kutatási projekthez szükséges pénzügyi támogatást nem tudta megszerezni, ám szándékunk volt erre a problémára megoldást kínálni a közeljövőben. Legfőbb érdekünk ezenkívül a programon résztvevő diákok létszámának növelése és az MBA program tantervének módosítása volt.

A mediáció során végig megértőek, kooperatívnak és kedvesek igyekeztünk lenni a német egyetem diákjaival. Miután kiderült, hogy mindkét fél célja a közös együttműködés folytatása, a projekt keretein belül létrehozott mesteri programokat kínáló, Brownswille-Leng School of International Law bezárása fel sem merült. Érdekes volt látni a Leibniz egyetem eltérő stratégiáját és azt, ahogyan az ő esetükben a jogi képviselő dominált és próbálta vezényelni a beszélgetést. A 85 perces session során sikerült tisztázni és megoldást találni pár problémára: megoldottuk a diákok hatékonyabb toborzásának a kérdését, fiatalabb és lendületesebb igazgatókat helyeztünk a közösen létrehozott egyetem élére és számos ötletet kifejtettünk amely konszolidálná a két egyetem közötti hatékonyabb kommunikációt, ugyanis Nils és Luise számára ez bizonyult az egyik legfontosabb problémának.

Szombaton, a verseny második napján csapatunk a **Problem 2 esetet** mediálta a cseh **Masaryk Egyetem** csapatának két tagjával szemben. Az eset alapproblémáját egy bányászati projekt megvalósításához szükséges biztosíték lehívásának kérdése adta. A munkálatokat 50 %-ban az Ironland nevű ország területén, 50%-ban a Tiuni törzs lakóhelyén tervezték megvalósítani. Ezáltal területi alapon mindkét félnek lehetősége nyílt kérelmezni a projekt cserbenhagyásának vagy kár bekövetkezésének esetére tartogatott biztosíték teljes összegét. Ez azonban veszélybe sodorta a bánya kiépítésének ötletét, mivel a kivitelező cégnek nem állt szándékában kétszeres biztosítékot fizetni.

Az ügyben csapatunk Ironland kormányát képviselte, míg ellenfeleink a Tiuni törzs érdekeit igyekeztek érvényesíteni. A kormány elsődleges célja az volt, hogy a beruházás megvalósuljon, annak érdekében, hogy a területet gazdaságilag is felvirágoztassa illetve, hogy bemutassa a másik félnek, hogy milyen jelentős előnyekkel járna a projekt magának a törzsnek is. Az ügy eléggé komplexnek bizonyult több szempontból is. A biztosíték adás folyamata nehezen érthető elemeket tartalmazott, így fontos volt kihangsúlyozni az eset során, hogy az összeg nem öncélú érdekeket szolgál, hanem elsődlegesen környezetvédelmi célból szükséges. A session alatt csapatunk igyekezett együttműködni a törzs képviselőivel és visszaépíteni a bizalmat, ennek érdekében a múltban a felek között történt informális szerződéseket is fontos volt átbeszélni, amelyek miatt a törzs távolságtartó volt a kooperációval kapcsolatban. Miután átlendültünk a kezdeni bizalmatlanságon, tovább tudtuk folytatni a tárgyalást és meg tudtunk állapodni a biztosíték kérdésében: 50%-ban a Tiunik 50%-ban a kormány fogja kérelmezni ezt az összeget a bányászati építési munkálatokkal megbízott cégtől. Maga az ülés nagyon jó hangulatban telt, mindannyian együttműködtünk a

probléma felszámolásában és sikerült elérni a közös cél, hogy megvalósuljon a bányakiépítése és biztosítva legyen a teljes kárveszély.

Csoportkép a második eset szimulálása után a cseh egyetem hallgatóival és a bírakkal.

A **harmadik** alkalommal egy káresetnek a tárgyalásával találtuk szemben magunkat, ellenfeleink a korábban már dobogós helyezést elérő FGV Law School of São egyetemről érkeztek, Brazíliából. Az ügy középpontjában a Northland országában megépített gát állt, amely a Clear folyó vizét használva energiát gyártott az országnak, ezen folyó áthaladt a szomszédos Southland területén is. A gát építmény csupán 0,5 km-re volt található a két állam határától, így mindkét fél érintett volt az azt érintő változások tekintetében. Az esőzések száma jelentősen megnőtt a korábbi évek tapasztalatához képest, amely komoly duzzadást okozott és magába foglalta a veszélyét, hogy a víz áttöri a gátat, amely akár emberi életet követelő következményeket okozhat. Ennek tudatában Northland kormánya úgy döntött leengedi a vizet, amely viszont súlyos és visszafordíthatatlan károkat okozott Southland almaültetvényén.

A mediációs session nagyon hasznos tapasztalat volt arról, milyen fontos a csapatmunka és a szerepek megosztása az ügyfél és jogi képviselő között. Emellett megtanultuk, hogy alkalmazkodni kell az adott helyzethez, és lehetséges, hogy el kell térni az előzetesen kitalált megoldási javaslatoktól. Megtapasztaltuk, hogy ha a másik fél is szorosan ragaszkodik az elképzeléseihez, az néhol eredményezheti azt, hogy falakba ütközik a párbeszéd. Emiatt is sokat fejlődhattunk az alkalomból, s itt érdemes külön megemlíteni a hasznos és részletes **bírói visszajelzéseket** a megbeszélés után.

Csoportkép a harmadik session után a brazil csapattal, az eset mediátorával, illetve a bírakkal

A „selejtező” kör utolsó, **negyedik esetét** a tavalyi döntős kanadai **York University** csapata ellen mediáltuk le. Az ellenfelek nem voltak számunkra teljesen ismeretlenek, hiszen a köszöntő koktél partyn volt lehetőségünk beszélgetni velük. Az előválogatók közül kétség kívül ez a session sikerült a legizgalmasabbra, ahol csapatunk megállta a helyét a nyelvi különbségek ellenére. Anyanyelvi csapat révén a kommunikáció nagyon gördülékeny volt, nyitottak és rendkívül kooperatívak voltak. Az eset különösen izgalmas volt, alapvetően két eltérő business modellel operáló vállalat igazgató állt egymással szemben: Seril nevű fiatal, feltörekvő C2C üzleti dinamikával dolgozó (azaz Customer to Customer) vállalkozó, akinek cége, Utilize Eat a termékek csomagolásán enyhét sérült vagy hibásan címkézett produktumokat hasznosít újra és teszi elérhetővé azok számára, akiknek arra szükségük van. Ettől eltérően működik a YNFG vállalata, mely a hagyományos formájú B2C (azaz Business to Customer) modellen keresztül igyekszik kielégíteni a fogyasztók vágyait, elsődlegesen élelmiszerek, tisztítószeres és írószerek értékesítésével. Csapatunk az Utilize Eat vállalat érdekeit védte, és igyekezett bizonyítani, hogy nem érte különösebb kár a piacon a YNFG-t, aki arra hivatkozott, hogy az újdonsült cég ellehetetleníti működését illetve torzító hatással bír a termékek piacán. Az eset sok üzleti elemet is tartalmazott, így különösen érdekes volt látnunk, hogyan gondolkodik az ellenfél egyetem, akik üzleti és jogi tanulmányukat egyaránt folytatnak az egyetemen.

Összességében a kulcsot a mediátorhoz való fordulás és a csapatmunka jelentette, melyekben a bírák visszajelzései alapján csapatunk erősebbnek bizonyult. A session során rengeteg tapasztalattal lettünk gazdagabban és élvezetes volt, egy felkészült és kooperatív párossal szemben megmutatni a bennünk rejlő potenciált.

Csoportkép a tavalyi döntős York-i egyetem csapatának tagjaival, coachával, az eset mediátorával és bíráival

Az első négy eset mediációi („Preliminary Rounds”) után derül ki mely csapatok kerültek be a legjobb 16 közé. Minden session-nél két bíró pontozta a csapatokat, és amelyik csapat több pontot kapott a bíránál, az nyerte meg az adott ülést. Az eredményekre azonban nem került fény az ülések után, így nem tudhattuk pontosan hogyan szerepeltünk az első esetek során. Így a verseny negyedik estjén egy előkelő koktélpartin izgatottan vártuk az eredményt... a tavalyi év után ismételten **továbbjutottunk!** Az öröm mellett hatalmas lelkesedés lett úrrá rajtunk, s azonnal hazasiettünk, hiszen másnap délutánra már készen kellett állnunk a teljesen új eset mediációs ülésre. Ez egészen új tapasztalat volt számunkra, hogy a korábban több hónapon tartó felkészülés eredményeképpen megszületett stratégiával szemben, ezekre az esetekre már csupán fél nap, sőt pár óra állt a rendelkezésünkre. Ennek ellenére a döntők során magabiztosan és felkészülten szálltunk harcba, és törtünk előre a döntőbe jutásért.

A fogadáson a legjobb 16 csapat közé jutás utáni öröm.

Az **ötödik** session során az **indiai NALSAR University of Law** csapatával vívtunk **szoros küzdelmet**. Az eset kifejezetten bonyolult elemeket is tartalmazott, alapvetően egy közbeszerzést elnyert vállalat által egy fogaskereket gyártó vállalattal kötött szerződés állt a tárgyalás középpontjában, illetve pontosabban a szerződés alapján átadott szerkezet meghibásodása. Az ügy során csapatunk a fogaskereket gyártó vállalatot képviselte, a feleknek elsődlegesen meg kellett osztaniuk egymással a meghibásodás alapjául szolgáló információkat annak érdekében, hogy tovább tudjanak haladni. Az ellenfél együttműködésének köszönhetően hamar fény derült a probléma okra: a vállalat egyik munkavállalójának tévedése miatt rossz adatokat közöltek a fogaskereket terhelő maximális súlyról, így a megbeszélt 2000 kg helyett, jelentően nagyobb tömeget próbáltak vele emelni, ami a meghibásodáshoz vezetett. Az ellenfél csapatán látszott, hogy a miénkkel azonos stratégiával érkezett az ülésre, amelynek köszönhetően egy nagyon gördülékeny mediáció valósult meg. Nagy izgalommal vártuk az eredményhirdetést az eset után. A verseny egyik legszorosabb mediációs ülése volt, melynek eredményeképpen a bírák végül a mi csapatunkat hozta ki győztesnek. **Így tovább versenyezhattünk, immár a legjobb 8 csapat egyikeként.**

A nyolcaddöntő utáni eredményhirdetést követő pillanatok, kezünkben a negyeddöntő titkos információját tartalmazó borítékkal

A **hatodik** esetre már nagyon kevés idő állt a rendelkezésünkre, mivel kedd reggel 8 órakor már egy újabb jogi problémát igyekeztünk mediáción keresztül elrendezni az ICC központjában. Az asztal másik oldalán a bulgáriai Sofia University hallgatói ültek, akik egy légitársaságot a Global Airlines-t képviselték a mediáció során.

A középpontban egy hétköznapi mondható jogvita állt, miszerint egy utas, Alex nem megfelelő viselkedést tanúsított a Global Airlines egyik repülőgépén, és a felhívás ellenére sem ült le a helyére, ezért leszállították a gépről. Ennek következtében károkat szenvedett, új repjegyet kellett vásárolnia, illetve a nem várt eseményre tekintettel utolsó pillanatban kellett szobát foglalnia egy szállodában. Ez az eset kitűnően szemléltette mikor lehet különösen jó döntés a mediáció lehetőségét kihasználni egy vitás helyzetben. Itt elsődlegesen nem a vagyoni károk kerültek az asztalra, sokkal inkább egy érzelmi töltetű sérelem volt a hangsúlyos, a leszállított utas ugyanis fogyatékkal küzd és a hallókészüléke a kérdéses pillanatban nem működött megfelelően ezért nem hallhatta a légiutas kísérek felszólítását. A bocsánatkérésnek ilyen és ehhez hasonló konfliktusnál kiemelt szerepe van, anélkül nem folytatható a tárgyalás. Ezen stratégián indulva igyekeztünk érvényesíteni érdekeinket, és előre mozdítani a párbeszédet a felek között. Fontos szempontnak bizonyult a visszajelzések alapján, hogy mennyire tudtunk behelyezkedni a szerepeinkbe, illetve a mediátortól való

segítségkérés is jó ötletnek bizonyult a session során. A másik fél erősnek bizonyult és így egy nagyon élvezetes ülésnek lehettünk a részesei. Az eredményhirdetésen szinte nem is hittünk a fülünknek, megszületett az **új rekord**, ismét továbbjutottunk, ezzel **bekerülve az elődöntőbe, a legjobb 4 csoport közé.**

A negyeddöntő utáni csoportkép a Sofia University hallgatóival, mediátorral és a bírakkal

A hetedik és számunkra utolsó sessionre délután 15 órakor került sor, így a két eset között alig pár óra telt el. Az ellenfél csapata a **versenyen végül első helyezést elérő University of Auckland** tagjaiból állt. A tavalyi évben már egyetemünk találkozott velük, akkor a negyeddöntő során, míg idén az elődöntőben kerültünk egymással szembe. Nem kis meglepetésre nagy érdeklődés követte az elődöntőket, melyek az ICC központjában az 1-es illetve a 2-es számú kibővített termekben zajlottak, amelyek képesek volt nagyobb tömeg befogadására.

A mediációt **legalább 50 néző figyelte** valamint az egész világ lélegzet-visszafojtva követhette, ugyanis élőben közvetítették az ICC Facebook-oldalán. A **közvetítés jelenleg több mint 2000 megtekintést** számlál.

Az eset összetett volt, és lényeges mennyiségben tartalmazott különféle értékeket, összegeket, ami tovább növelte komplexitását. Nem kis kihívás volt értelmezni, különösen nem anyanyelvi csapatként, azonban ez nem szegte kedvünket és nagyon szoros küzdelmet vívtunk a „címvédő” egyetem ellen. Csapatunk a Jyapu Health Trust nevű vállalat érdekeit képviselte, amelynek célja a Kotapur magánkórház beindítása és sikeres működtetése volt, annak érdekében, hogy a kórház képes legyen ellátni a tehetős, ellátásért fizetni képes betegeket és a befolyó bevételekből támogatni és meggyógyítani tudja a helybeli szegényeket is. Az Aucklandi egyetem csapatából Madeleine és Keeha képviselték a Health Finance nevű céget, melynek érdeke az erkölcsi elveket képviselő egészségügy finanszírozása volt. Vállalatuk feladatkörébe tartozott a kórház megtervezése, megépítése, pénzügyi finanszírozása és karbantartása, viszont mivel a pénzügyek kivételével a munkákat alvállalkozókra bízták, az egy éve üzemelő kórházban számos probléma akadt.

Mivel a legfontosabb célunk a rászoruló betegek segítése volt, szerettük volna, hogyha a Health Finance tesz a karbantartási körülmények javítása érdekében, ugyanis a nem igazán kielégítő feltételek miatt az intézmény egyes részeit használaton kívül voltak, illetve a kórházi alkalmazottak közül is többen felmondtak. További célkitűzéseink közé tartoztak a kórházon belül működő gyógyszerár felújítása és a jövőben a kórház esetleges bővítése.

A tavalyi győztes, új-zélandi Auckland-i egyetemmel folytatott tárgyalásunk során úgy érezte minkét csapat, hogy a 85 perces mediációs ülés rohamos gyorsasággal elröpült, és határozottan állíthatjuk, hogy egy igazán produktív és sikeres beszélgetést folytattunk le az új-zélandi csapattal. Madeleine és Keeha nagyon kedvesek, segítőkészek és együttműködők voltak, ahogyan mi is, így a tárgyalás során rengeteg témapontot sikerült érintenünk és

kifejtenünk. Ők megoldást kínáltak a karbantartás minőségének jövőbeli garantálására, míg mi tisztáztuk, hogy az általunk visszatartott jelentős pénzüsszeget milyen elszenvedett károk miatt nem fizettük ki nekünk. Nem utolsó sorban, érintettük a gyógyszerár korszerűsítésének kérdéskörét is, illetve a sikeres beszélgetés fényében utaltunk egy jövőbe tekintő újabb együttműködési lehetőségre is.

Az elődöntő utáni megkönnyebbülés és mosoly az Auckland-i egyetem, a mediátor és a három bírá társaságában

A döntőbe került csapat kihirdetését követően nem éreztünk sokáig szomorúságot, sokkal inkább büszkeséggel töltött el bennünket az **új rekordnak** számító eredmény a **dobogós helyezés, a 3. hely**. Az elődöntő kiegyenlített volt, nem éreztük fölényesnek a másik fél győzelmét, és a bírák visszajelzései is nagyon pozitívak voltak. Ezt követően várt minket egy jól megérdemelt vacsora, illetve a program zárásaként egy záró party, ahol találkozhattunk valamennyi csapattal és mediátorral, bírakkal.

Az esti kötetlen záró eseményt és vacsorát követően másnap elérkezett a mindannyiunk által kíváncsian várt **döntő**. Ennek helyszínéül Párizs egyik patinás belvárosi konferenciaközpontja, az Espace Saint-Martin szolgált. Az épületben a szervezők minden csapatot egy borítékkal vártak, melyben a részvételről szóló okleveleinket találtuk. Emellett a döntős versenyesethez tartozó általános és bizalmas információkat is kiosztották nekünk. Ezáltal lehetőségünk nyílt rá, hogy a helyfoglalás után áttanulmányozzuk a rövidesen kezdődő mediációs ülés alapjául szolgáló problémát. Erre persze nem sok idő állt rendelkezésre a részletekkel való megismerkedésre, hiszen mindössze percekben belül – a pódium előkészítésének utolsó simításai közepette – megérkeztek **a végső**

megmérettetés főszereplői: az új-zélandi (University of Auckland) és a német (Bucerius Law School University) csapat, valamint az ülés mediátora, egyben a Versenyszabályzat kidolgozásáért felelős Bizottság tagja. A jól megérdemelt lelkesítő tapsvihár után meg is kezdődhetett a döntő.

A döntő kifejezetten jó hangulatban telt, és igen érzelmesre is sikerült, az utolsó eset témájának köszönhetően. A központban egy híres filmbetét dal szerzői jogának kérdésköre állt, a dal szerzője nagy népszerűsége tett szert munkássága során, azonban fiatal korában meghurcolták és a politikai rendszer áldozatává vált, mielőtt emigrált volna az hazájából, többszörösen megkínózták és dalait betiltották. Egy később híressé vált betétdalról kiderült a zeneszerző halála után, hogy az tőle származik, mindeközben pedig egy cég igyekezett újból felhasználni az említett művet, amelyhez az özvegygé váló feleség hozzájárulása is szükséges volt. Mindkét csapat kiemelkedő teljesítményt nyújtott a döntő során, jól láthatóak voltak a verseny során szerzett tapasztalatok beépítései is.

Az ülést követően az öttagú zsűri visszavonult, s amíg annak kiértékelésén, egyben a verseny legfontosabb döntésének meghozatalán dolgoztak, a színpadon sor került a szervezők záróbeszédeire, a szponzorok, az egyes bizottságok, az önkéntesek és a verseny lebonyolításában egyéb módon résztvevők köszöntésére, különböző különdíjak átadására. A csapatunk ennek során megkapta a **harmadik helyért járó díjat**, melyet a két elődöntőt vívó csapat megosztva érdemelte ki, így a **lengyel Jagiellonian University** és az **ELTE**.

A döntő **nyertese végül az aucklandi csapat** lett, aki ezáltal megvédte tavalyi első helyét, és ismét a képzelt dobogó legfelsőbb fokára állhatott.

A döntőt követően, a verseny lezárásaként, egy utolsó állófogadáson volt szerencsénk részt venni, ahol a különböző gasztronómiai és cukrászati ínyencségek, valamint egy-két pohár

pezsgő mellett az elmúlt napok során megismert hallgatókkal és szakemberekkel való társalgás volt a főszerep, mely remek megkoronázása volt egyetemi tanulmányaink egyik legmeghatározóbb hetének.

A 2020-as csapat tagjai és felkészítői (balról jobbra) Dr. Inzelt Éva, Völgyesi André, Papp Luca, Nagy Andrea és Hajas Tamás Boldizsár

Az esetek mediálása mellett számos lehetőségünk volt megismerkedni a versenytársainkkal, a mediátorokkal, valamint a bírókkal. A fogadások elegáns környezetben zajlottak, mindig kellemes légkör uralkodott.

A koktélpartyk alkalmával kötetlen beszélgetés keretében osztottuk meg egymással a tapasztalatainkat a versennyel, az egyetemekkel, a tanulással, vagy egyszerűen a hobbijainkkal kapcsolatban, mely során új barátokra tettünk szert. Ezen alkalmak során lehetőségünk nyílt megismerkedni a világ számos más országából a versenyre érkező csapatok kultúrájával, szokásaival, így lehetőségünk adódott arra, hogy még szélesebb körű rálátást kapjunk más országok jogi egyetemeinek oktatási rendszeréről, módszereiről. A bírók és mediátorok legtöbbször hivatásos mediátor is egyben, így szakmabeli tapasztalataik és személyre szabott tanácsaik jelentősen segítették a felkészülésünket és fejlődésünket.

Egyértelműen kijelenthetjük, hogy a verseny, valamint a felkészüléssel töltött idő számtalan módon járult hozzá **a szakmai fejlődésünkhöz**. Elsőként érdemes megemlíteni azt a cseppet

sem elhanyagolható tény, hogy a **mediáció hazánkban** – az egyetemi oktatásban legalábbis mindenképp – egyelőre még **gyerekcipőben** jár. Ezáltal elmondható, hogy a vitarendezés eme alternatív formájával való megismerkedés, a vitás esetekhez való újszerű közelítés egy **teljesen új látásmód elsajátítását** tette lehetővé. Természetesen a legfontosabb tapasztalatokat, a jövőre szóló „útravalókat” a verseny, azon belül is a mediációk során szereztük. **A nemzetközi környezet erős nyomást helyezett a teljes csapatra.** A versenyen **66 másik egyetem csapata** vett részt a világ minden tájáról, köztük számos olyanval, akik kiemelkedő tapasztalattal rendelkeznek, visszatérő résztvevők, nyertesek, dobogósok, s tagjaik több esetben egyetemi tantervük részeként tanulnak a mediációról, mindezt olyan jogi kultúrában, ahol a mediáció rendkívül elterjedt és magas szinten alkalmazott vitarendezési módszer. Ennek is köszönhetően az éles mediációk egyszerre tesztelték és fejlesztették **angol nyelvi képességeinket**, avagy általánosan véve, **szóbeli megnyilatkozásaink minőségét**, a **váratlan helyzetekre való reagálási képességünket**, a **stresszhelyzetben mutatott mentális felkészültséget**, a **több hónapos felkészülés során elsajátított, komplex készségeket**. A hangulatot és az esemény rangját csak tovább tetézte a szakma krémjének számító szakértők jelenléte, közreműködése. Kijelenthető, hogy a mediáció világának legnagyobb szaktekintélyei zsűriztek minket és mediálták a szimulációkat. A tőlük kapott **kritikák, észrevételek** így minden bizonnyal rendkívül sokáig emlékeztetésekké maradnak számunkra. A **megszerzett tapasztalatok**, a visszajelzések, és természetesen az elért eredmény alapján bátran állíthatjuk, hogy a felkészülés sikeres volt, és a rendkívüli kihívásnak ígérkező, magasan képzett, angol anyanyelvű ellenfelekkel szemben is többnyire sikeresen vettük az akadályokat, jó hangulatú, magas színvonalú mediációkon vagyunk túl. Természetesen negatív kritikákat, tapasztalatokat is hazahoztunk, melyek **további fejlődésre sarkallnak** minket. Fontos lehet a **még alaposabb stratégiai felkészülés**, illetve a sikeres tárgyalást biztosító **rugalmasságra való képesség**, és az ezeket részben összetartó **magabiztosság** olyan szempontok, melyekben fejlődünk kell a jövőben. **Az idei dobogós helyezésnek** köszönhetően egyértelműen megmutatkozott, hogy az **ELTE csapatának** továbbra is nagyon is **van helye a versenyen**, valamint hasonló témájú és rangú megmérettetéseken, s biztosan állíthatjuk, hogy a jövőben is kifizetődő lesz a felkészülésre fordított idő és bármilyen nemű támogatás.

Csapatunk felkészülését anyagilag és szakmailag támogatta a **Magyar Nemzeti Bank**, az **ELTE Tehetséggondozási Tanácsa**, az **Igazságügyi Minisztérium**, a **Frank Ignác Alapítvány**, valamint az **ELTE Állam-és Jogtudományi Kara**.

**Ezúton szeretnénk megköszönni az ELTE Tehetséggondozási Tanácsának támogatását,
amely hozzájárult sikeres szereplésünkhöz.**

Budapest, 2020. február 27.

Tisztelettel:

Papp Luca sk.

csapattag

Völgyesi André sk.

csapattag

Nagy Andrea sk.

csapattag

Hajas Tamás Boldizsár sk.

felkészítő tanár

dr. Inzelt Éva Veronika sk.

felkészítő tanár